

færegne Forhold, som motivere en Indgriben fra Statens Side: vor Indsigelse er kun rettet mod at skabe en ny Digelovgivning efter Undtagelsen i Stedet for efter Reglen, som heri Landet udenfor Sjølands Beskyttelse er den, at Kysterne ikke gjøre Krav paa store Beskyttelsesmidler og udstrakte sammenhængende Digeanlæg. I det Udvalget erkjender, at der i Landet findes Undtagelsestilstande, som gjøre en delvis Etablering af et offentligt Digeværn ønskelig, maa det imidlertid samtidig gjøre gjældende, at det Extraordinære ligger i at de Bærker, som paa nogle Kyster udfordres til Beskyttelse mod Oversvømmelser, ere saa betydelige, at ikke alene Anlægget kræver færegen Indsigt, men at Opførelsen og tilbuds Vedligeholdelsen er saa kostelig, at de nærmest Interesserede ikke uden at overbeholdes kunne bestride Udgifterne. Hvor dette maa statueres, er der Opfordring for Staten til ikke alene at træde ledende, men ogsaa økonomisk støttende til, og at der for en Bidragsydelse fra det Offentlige, Stat og Kommune, haves tilstrækkelig Analogi i Retslovgivningen, trænger ikke til Udvisning. Lovforslaget har imidlertid, ifjndt det synes fortrinsvis at have disse Undtagelsestilstande for Dige, ikke erkjendt nogen Forpligtelse for det Offentlige til Bidragsydelse, men det maa da ogsaa siges, at der gennem dets Ordning, gennem den alene, ikke kan naas til at tilvejebringe fornøden Beskyttelse netop der, hvor der trænges mest til den. Thi ingen Landvæsenskommission vil give et Anlæg Medhold, hvis Befolkning overtager de private Interesseredes Egne. Denne Mangel skal Udvalget tilraade, at afhjælpe og foreslaar til den Ende at bemyndige Indenrigsministeren til, hvor Kystforholdene ere af en saadan Beskaffenhed, at større Kyststrækninger for at være beskyttede mod Oversvømmelser fra Havet maa forsynes med Diger, og disses Anlæg kræver Befolkninger, ved hvis Udredelse de paagjældende Egne vilde blive overbeholdede, paa Andragende fra de Interesserede eller uden saadan Anledning, naar Omstændighederne tale derfor, og forsaavidt de fornødne Pengemidler dertil bevilges paa Finantsloven eller ved særlig Lov, at anordne, at der skal oprettes een eller flere **Digekredse**, der skulle tage Del i Udgifterne til Anlægget af Digerne. Naar der af denne Bet. er tilvejebragt et forsvarligt Digesystem, hvor Forholdene gjøre Saadant nødvendigt, vil den ordinære Vedligeholdelse uden Betænkelighed kunne paalægges de Egenomme, som nyde Beskyttelse af Bærkerne. Da det imidlertid for Digers Vedkommende ofte kan stille sig noget tvivlsomt, hvad der er ordinær Vedligeholdelse og hvad der efter stedsfunden Bestadigelse gaar derudover, turde det være nødvendigt at bestemme Begrebet nærmere, og vi have troet at burde foreslaa, at der — ved Skjøn af Landvæsenskommissioner — skal, naar Bærkerne ere anlagte, fastsættes en vis Sum (den andektedes saafaldte

Prægravationssum), som den ordinære Vedligeholdelse kan antages aarlig at ville kræve, og at Amtsrepartitionsfonden skal udrede, hvad der noget Aar medgaar Mere til Bærkerens Bevarelse i foraarlig Stand. Endvidere kan Grændsen mellem extraordinære Vedligeholdelsesarbejder og en Etablering af Bærkerne efter en større Odelæggelse være vag, og naar Digerne eller deres Tilbehør af Sluser m. v. odelægges i den Grad, at Reparationen maa stilles lige med en Gjenopførelse, maa Staten atter træde til, og der bør derfor tillige fastsættes en Prægravationssum for Amtet eller Amtene, udover hvilken de ikke skulle kontribuere. — For de saaledes oprettede Digekredse, for dette begrænsede Omraade, skjønte vi nu ikke rettere, end at den Ordning, som Lovforslaget vil indføre i fuld Almindelighed for de offentlige Diger, i det Hele passer og er antagelig, og vi tillade os alsaar at foreslaa, at dets derhen hørende Bestemmelser med nogle Ændringer bringes til Anvendelse for Bestyrelsen af Digekredsene. I det vi med Hensyn til Ændringerne tør henvise til mundtlig Rebegjærelse, skulle vi her kun bemærke, at det, naar Statens Bestyrelse af Digeværnet indskrænkes til de Egne, hvor Digekredse oprettes, ikke synes nødvendigt, at der bestilles en egen Digeinspektør. Ledelsen af Anlægget af offentlige Diger og Tilsynet paa Statens Vegne med deres tilhørende Vedligeholdelse henlægges da rettest under Vandbygningsdirektøren, og Forholdet vil udvile sig naturligen saaledes, at en enkelt af de ham underlagte Ingeniører fortrinsvis beskæftiges ved Digeværnet, saa at den fornødne tekniske Indsigt ikke vil savnes ved den specielle Ledelse og det stadige overordnede Tilsyn. Det lokale Tilsyn vilde dog ikke kunne føres tilfredsstillende af en for hele Riget beskiftet Digeinspektør, som i Reglen ikke vilde være tilstede, naar hans Nærværelse var af størst Interesse. Forsaavidt Indenrigsministeren anser det nødvendigt, at der haves Midler til Raadighed til at lønne det yderligere Arbejde, der paa Grund af Oprettelsen af Digekredse fordres af Vandbygningsvæsenet, eller til fornøden Medhjælp, maatte Bevilling forhverves paa de aarlige Finantslove.

Som Egne, for hvilke der kan blive Spørgsmaal om Oprettelse af Digekredse, skulle vi nævne en Del af Lollands Sydøst og Sydvestkyst, Sydøst og en Del af Ribe Amts Fastlandsøst. Det paaligger os ikke at udvile, hvorledes vi efter foreliggende Alter ledes til at fremdrage disse Kyststrækninger, vi have ikke her at belyse de Undtagelsestilstande, hvor vi gjøre Lovforslaget den Indrømmelse, at et offentligt Digeværn er paa rette Sted, men hvor ogsaa Stat og Kommune skjønter at maatte understøtte de Anlæg, der ere ønskelige; om der i de anførte Egne bør oprettes Digekredse eller ei, ligger ikke i Dieblikket for, og det vilde føre for vidt at give en fuldstændig Belysning af de extraordinære Forhold og de mere eller mindre